

загального користування. У 2003 р., наприклад, було отримано понад 40 тис. дозволів-санкцій на прослуховування телефонних розмов, завдяки чому було знешкоджено близько 3 тис. злочинців.

На протязі останніх років у нашій державі на законодавчому рівні було створено діючу антитерористичну систему, яка включає заходи щодо запобігання і припинення терористичних актів, а також попередження кризових ситуацій, які можуть привести к здійсненню терористичного акту. Це сучасна система, яка відповідає світовим стандартам. Отже, підсумовуюче вищесказане, антитерористична політика – це комплекс взаємопов’язаних та узгоджених дій держави та громадянського суспільства, направлених на забезпечення національної безпеки, усунення передумов виникнення та мінімізації проявів тероризму.

ТРАНСКОНТЕКСТУАЛЬНІСТЬ ЯК МЕТОД НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕДАГОГІКИ МИРУ

О.О.Дольська, м.Харків

Актуальність. Будь-які феномени наукового дослідження розглядаються, спираючись на метод, методологію. На наш погляд, педагогіка миру, особливо в сучасних складних умовах розвитку глобалізованого світу, необхідно розглядати за умов нового методу, а саме: пропонується нова опція наукового аналізу – трансконтекстуальність.

Новизна. Цей метод зростає на ґрунті декількох складових, тому наше завдання - показати зв’язок між інтелектуальним, пізнавальним та ментальним в історії людства, стверджуючи, що синтез цих складових є саме тією основою.

Основна частина. Трансконтекстуальність як метод зростає з феномену інтелектуальних технологій. Інтелектуальні технології – складна система, свого роду способи та методи збирання, обробки, зберігання, використання знань. Продукт такої системи оформлюється за рахунок

образів, символів, асоціацій, які існують та функціонують за визначних умов. Їх сприйняття має бути пов'язане з тими поняттями, які входять до знань та смислів системи або які формуються в ній. Без такого зв'язку слова залишаються лише словами. Інший термін, який допоможе розібратися в нашій темі – *когнітивні технології*. В сучасних словниках когнітивістика – міждисциплінарний підхід до наукового вивчення людського пізнання. У центрі уваги цієї науки – проблеми мислення, зору, процесів свідомості, мозку тощо. З одного боку, в когнітивістиці вирішуються питання про закони мислення і сприйняття, що визначають поведінку людини. Інший бік когнітивної проблематики – це проблема ідентифікації образів. Виходячи з цього, інтелектуальне-когнітивні технології виконують функцію інструменту, за допомогою якого йде перетворення інформації із зовнішнього світу на її конкретні смисли, завдяки чому свідомість створює образ того чи іншого предмету, вводяться концептуальні положення, присутні визначні символи, які свідчать про духовну складову якогось періоду життя думки тощо. Інтелектуальне-когнітивні технології ґрунтуються на перетині багатьох складових, центральними серед яких є проблема раціональності з подальшим обговоренням теми інтелектуальних революцій людства, зростання зацікавленості питанням ментальності в її комплексній рефлексії, а також – явище дискурсу та актуалізація в сучасній філософії історії систем думок.

Раціональність символізує фундаментальну філософську проблему з'ясування значення «розумності» як предикації буття, дії, освіти й виховання. Існує величезна кількість літератури, присвяченій проблемі раціональності [1]. Під впливом раціональності «змінюється» культурний простір мислення людини, технологій мислення [2].

Інтелектуальне-когнітивна технологія зростає на ґрунті онтологічного, останній репрезентується в тому числі й ментальністю. Ментальність визначається і як образ мислення, і як загальна духовна складова, як спосіб поведінки людини або групи.

Наступним підґрунтям інтелектуальне-когнітивних технологій є філософія дискурсу. М. Фуко протиставляє традиційному історичному опису зовсім інший метод. Його праці можна назвати як такі, що належать «інтелектуальній історії». Але все ж таки як і за допомогою терміну *ментальність*, так і терміну *дискурс* ми бачимо спробу пояснити тотальність концептів «дух», «індивід», «свідомість», «інтелектуальність» [3]. Фуко розрізняв різні форми раціональності, прив'язуючи їх до певного напрямку в філософії [4]. На наш погляд, такими прикладами можуть бути раціональність марксизму, феноменології, кордоцентризму, громадського виховання, педагогіки миру тощо.

Висновки. Отже, опція трансконтекстуальності дає можливість усвідомлювати педагогіку миру в контексті інтелектуальної революції людства. Вона буде прив'язувати педагогіку миру до педагогічної раціональності. Обов'язково ця опція торкнеться й сучасного педагогічного дискурсу.

Література:

1. Дольская О.А. Трансформации рациональности в современном образовании / О.А. Дольская. – Харьков, НТУ «ХПИ», 2013. – 386с.
2. Дольская О. А. От интеллектуальных революций к техникам мышления: на пути к новой парадигме образования / О. А. Дольская // Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Sciences, IV (14), 1. : 89, 2016. – P. 54–59.
3. Фуко М. Порядок дискурса / М. Фуко // Фуко М. Воля к истине: по ту сторону знания, власти и сексуальности; [работы разных лет. пер. с фр.]. – М. : Касталь, 1996. – С. 47-97.
4. Foucault M. Dits et Ecrits, 1954-1975 (sous la direction de D.Defert et F. Ewald). / M. Foucault. – T. 1. – Paris : Gallimard, 1994. – p.1700.

В.О. СУХОМЛИНСЬКИЙ І ЕКОНОМІЧНА ОСВІТА

А.С.Доля, м.Харків

Демократизація українського суспільства та перехід від планової економіки до ринкових відносин, розвиток банківської сфери сприяли конституюванню нової суспільної реальності, від якої хронічно відстає розвиток економічної свідомості пересічних українців. Безперечно, усі ці проблеми для свого розв'язання потребують комплексного підходу, але організація економічної освіти різних груп населення, економічне виховання